

Zásady misijní práce na Těšínském Slezsku v ČSSR (1988)

I. Obecná charakteristika

- 1) Misijní práce je křesťanské obrozené hnutí, opírající se o zásady Kristova Evangelia.
- 2) Misijní práce vznikla na půdě Evangelické církve a. v. a navazuje na reformační zásady.
- 3) Základem života a práce členů misie je Bible svatá. Zastáváme názor, že celá Bible je Boží Slovo.
- 4) Konkrétním cílem misijní práce je přivedení člověka skrze Boží milost k setkání s Ukřižovaným a Zmrtvýchvstalým Ježíšem Kristem. To všechno provádí Duch svatý skrze pokání, obrácení, znovuzrození a napojení do Kristova těla (1 K 12,13). Písmo Svaté to nazývá „křtem v Duchu Svatém“, který má za následek posvěcený život a službu na základě biblického učení o všeobecném kněžství.
- 5) Prostředkem, který směřuje k tomuto cíli, je zvěstování plného Evangelia znovuzrozenými misijními pracovníky, kteří osobně prožili setkání s Ježíšem, byli Duchem Svatým povoláni, Ježíšem Kristem vysláni a pověřeni Místním výborem společenství. K plnému Evangeliu patří zvěstování Ježíše Krista, ukřižovaného za naše hříchy a zmrtvýchvstalého pro naše ospravedlnění.
- 6) Misijní práce zastává názor, že všichni lidé, kteří vyznávají Ježíše Krista jako 100% potřebného a postačujícího pro spasení, jsou našimi bratry a sestrami.

II. Struktura misijní práce

(...)

III. Struktura práce v Místním misijním společenství

(...)

IV. Křest a Večeře Páně

- 1) Podle Božího Slova k posvátným úkonům Kristovy církve patří křest a Večeře Páně.
- 2) Křest vodou je neopakovatelný akt. Není středem našeho zvěstování. Písmo Svaté zdůrazňuje znovuzrození čili křest v Duchu Svatém (Efezským 4,5; Mat. 3,11; Sk 1,5; J 3,5), který se uskutečňuje při znovuzrození.

- 3) Večeře Páně je nejvznešenější chvíle setkání Pána Ježíše Krista s věřícími v Něho, které se uskutečňuje po předchozím vyznání hříchů a odpuštění.

Náš pohled na biblickou nauku o křtu

- 1) Křest svatý je činností církve Kristovy, konanou veřejně na rozkaz Pána Ježíše. Je viditelným znamením přijetí do Jeho církve a vyznáním víry.
- 2) Hlavním obsahem a smyslem zvěstování Evangelia je přijetí i víra v Ježíše Krista a praktický život s ním, ne různé praktiky křtu vodou.
- 3) Podmínkou křtu je víra, která je rozhodující pro naši spásu. V případě nemožnosti není křest vodou pro spásu nezbytný. Zato nezbytným je přijetí Pána Ježíše a znovuzrození, křest Duchem Svatým.
- 4) V křesťanství jsou různé formy křtu vodou. Ten, kdo křtí, i ten, kdo touží po křtu, u dětí rodiče, musí být přesvědčený, že křest je vůlí Boží. Pak jsou věk, místo, množství a druh vody, jakož i další vnější záležitosti druhořadé a nepodstatné. Jejich nebiblické zdůrazňování narušuje jednotu.
- 5) Pro pořádek ve sborech se k výkonu křtu ustanovují bratři podle Božího Slova a s modlitbou.
- 6) Kdo byl pokřtěný jako dítě, musí, když uvěří, vědomým rozhodnutím a veřejným vyznáním vzít svůj křest na sebe a nepotřebuje být znovu pokřtěn.

Ti, kdo uvěřili a nebyli pokřtěni, se obrátí na vedení Místního výboru společenství s prosbou o křest.

Křtu předchází seznámení s evangeliem, biblickou cestou spásy a života, pokání a vyznání hříchů, vyznání víry v Ježíše Krista a projevení vůle jít dále po biblické cestě života.

- 7) Křest svatý je velikým Božím darem a důvodem naší vděčnosti.